

niké

EXTRA

ŠPORT

Slovenský paralympijský
výbor

Štvrtok • 1. 2. 2007 • Číslo 1 • Samostatne nepredajné

PARALYMPIONIK

Príloha Slovenského paralympijského výboru

ALENA KÁNOVÁ

si ušila

topánky

s. 6

Gabor

SPP, SILNÝ PARTNER
ŠPORTU A KULTÚRY

SLOVENSKÝ
PLYNÁRENSKÝ
PRIEMYSEL

Paralympijský kalendár 2007

Slovenský paralympijský výbor vydal pre práve prebiehajúci rok stolový kalendár s mottom „Chuť víťazstiev, sila emócií“. Pri jeho tvorbe boli použité zábery z paralympijských hier, ako aj iných podujatí zdravotne postihnutých športovcov, ktoré zachytil svojím objektívom fotoreportér Roman Benický. Z niekoľkých stoviek záberov sme napokon vybrali 56 najatraktívnejších a najemotívnejších, ktoré najlepšie vystihujú silu, ducha a nezlomnú bojovnosť paralympionikov. Obsah obohatili najmä dosiaľ nepublikované fotografie, ktoré určite potešia oko každého priaznivca paralympijských zápolení, nakoľko často ukazujú netradičné polohy, gestá či výjavy zo športovísk. Kalendár bol vytlačený v náklade 500 kusov a iste poteší všetkých členov paralympijskej rodiny. Grafické spracovanie a tlač zabezpečila spoločnosť Comars, s. r. o. Senec.

PARTNERI SLOVENSKÉHO PARALYMPIJSKÉHO VÝBORU

GENERÁLNY PARTNER:

OFICIÁLNI PARTNERI:

ZENTIVA

Allianz
Slovenská poisťovňa

ECO INVEST

SUZUKI
Way of Life!

Express Slovakia
MEDZINÁRODNÁ PREPRAVA, a.s.

TATRAVAGÓNKA a.s.
POPRAD

HLAVNÝ MEDIÁLNY PARTNER:

FORZA
PRODUCTION HOUSE

TELEKOMUNIKAČNÝ PARTNER:

orange

PARTNERI PARALYMPIJSKÉHO CENTRA:

PRVÁ STAVEBNÁ
SPORITEĽNA

KOVO-IN
S-REAL

MEDIÁLNI PARTNERI:

markíza

okey

markíza
spoločenský týždenník

SME

Gryf

ŠPORT

TA 3

Zoznam.s

OSOBNOSTI.sk
NAJVIŠZNAMEJŠIE
OSOBENOSTI
SLOVENSKA

DODÁVATELIA:

PRO CONSULTING

AVON

Gabor

RONA

Klimatex

relox

willmark

Daylong

Danube

KONICA MINOLTA

AQUACITY

Vážení čitatelia,

dovoľte mi v mene Slovenského paralympijského výboru vás čo najsrdečnejšie pozdraviť pri príležitosti vydania prvého tohtoročného čísla prílohy PARALYMPIONIK, v ktorej od jari minulého roku nachádzate najaktuálnejšie novinky z paralympijského diania na Slovensku i v zahraničí.

Rok 2007 je v našej športovej terminológii označovaný za rok kvalifikácie na XIII. paralympijské hry 2008 v Pekingu a naši športovci sa budú snažiť vyvinúť maximálne úsilie pre dosiahnutie tohto cieľa. Napokon Peking nie je výzvou iba pre organizátorov, ale pre každého športovca. Žijeme totiž v očakávaní hier, ktoré budú neopakovateľné svojou atmosférou, ale i osobitosťou, pretože sa budú konať v krajine, ktorá sa netají vysokými ambíciami, a nie iba na športovom poli. Tréningová morálka, výkonnosť a odhodlanie našich reprezentantov ma naplňujú optimizmom, že veľký počet z nich bude napokon „pri tom“. Držte nám preto v tomto úsilí palce a o tom, ako sa nám darí v praxi naplňovať naše predsavzatia, sa dočítate v ďalších vydaniach prílohy PARALYMPIONIK.

Na záver ešte jedno súkromné želanie do roku 2007: veľmi by ma potešil zvýšený záujem zo strany médií, a najmä športových novinárov, o nás - paralympionikov, nakoľko sa domnievam, že svojimi výkonmi trvale dokazujeme, že oprávnené patríme do športovej rodiny.

Veľa zdravia, šťastia a úspechov v roku 2007 vám želá

Ján Riapoš,
predseda Slovenského
paralympijského výboru a zlatý
medailista z PH 2004 Atény
v stolnom tenise

PARALYMPIONIK

ŠPORT EXTRA - PARALYMPIONIK, príloha Slovenského paralympijského výboru. Vydáva Šport press, s. r. o., Ilkovičova 34, 842 28 Bratislava. Riaditeľ: JUDr. PAVEL ŠÍPKA. Šéfredaktor: ZDENO SIMONIDES. Zostavovateľka: ZUZANA WISTEROVÁ. Grafická úprava: MAREK NOSKO. Tlač: MERKANTIL, s. r. o., Trenčín. Uzávierka: 29. januára 2007. Foto archív SPV. Samostatne nepredajné.

Medailistky na 100 m prsia, vpravo Viera Mikulášiková

Za maskami sú slovenskí reprezentanti na MS v plávaní Glaus a Beracka

Z Afriky návrat s bronzom

Zo šampionátového zápisníka medailistky slovenskej výpravy Viery MIKULÁŠIKOVEJ

Juhoafrický Durban bol v decembri minulého roku (2. - 7. 12. 2006) dejiskom svetového šampionátu telesne a zrakovo postihnutých plavcov. Na MS štartovalo 550 plavcov z 50 krajín sveta. Slovenskú výpravu tvorilo 9 reprezentantov, z ktorých

sa medailovo presadila iba Viera Mikulášiková. Ziskom bronz na 100 metrov prsia sa postarala o to, že v medailovej tabuľke krajín figuruje aj Slovensko. Úspešná plavkyňa svoje postrehy z MS dala na papier a my sme z jej šampionátového zápisníka vybrali:

Afrika – čierny kontinent. Keď som priateľom povedala, že idem do Afriky, závideli mi. A ja som sa tam spočiatku ani netešila. Asi aj preto, že sa odo mňa čakala medaila, čo som pociťovala ako mierny tlak.

Keď však prišiel čas odletu - už to bolo iné. Tešila som sa, najmä na teplo. Po pristátí v Johannesburgu a krátkej pauze na toalete, sme boli zaskočení - zmeškali sme spoj do Durbanu. Našťastie, letový poriadok na tejto linke je hustý, o pol hodinu sme chytli ďalšie lietadlo.

Po šoku z vlhkého a teplého počasia a typickej letnej búrky sme si v prvý deň neužili kúpanie v mori, ktoré je vzácné aj pre nás - plavcov. Teplo nás prenasledovalo aj v ďalšie dni, vďaka klimatizácii v hoteli sa dalo zniesť. Keď sme si nezaplávali v mori, chceli sme otestovať aspoň súťaž-

ný bazén. Už o šiestej ráno pálilo slnko ako u nás o ôsmej, vytiahlo nás z postelí a zamierili sme tam, kam sme mali naplánované. Do školy, kde bol tréningový bazén, aký sme hosťiteľom mohli iba závidieť, a potom do dejiska šampionátu.

Nezávideli sme im však chaos pri organizácii dopravy. Účastníci boli rozptýlení vo viacerých hoteloch a stalo sa, že sme nejaký z tréningov aj prepásli. Autobusy meškali aj dve hodiny. Pomyslela som si: snáď to do začiatku majstrovstiev zladia. Bol to omyl! Keď sa však človek dostane do finále a na preteky mu mešká autobus tri štvrte hodiny, na pohode to nikomu nepridá...

Šampionát v Durbane bol - čo do účasti - najväčší v histórii. Silná bola aj konkurencia. A atmosféra okolo bazéna bola skvelá. Mužská časť našej výpravy s trúbami v ruke povzbudzovala ostošesť. Ba občas si vyslúžili za prehnany hluk aj kritické pohľady od ostatných divákov.

Moje ambície získať medailu sa naplnili - aj keď nie v disciplíne, v ktorej som to očakávala. Vybojovala som bronz na 100 metrov prsia, zaplávala som si osobák. Viac som si verila na päťdesiatke voľným spôsobom. Tu som neobhájila čas z paralympijských hier v Aténach a nezískala som medailu. Žiaľ, dlhá tréningová pauza po Aténach si vybrala svoju daň. V ostatných disciplínach som si utvorila osobáky, pravda, do Pekingu 2008 by som sa chcela pripraviť ešte lepšie.

Afrika bola zážitkom. Aj keď nás varovali pred vysokou kriminalitou. Všade bolo vidieť ostnaté drôty, človek stretával na ulici podozrivých obchodníkov so zvláštnym tovarom. Ale organizátori bdeli nad bezpečnosťou účastníkov. Z banky nás vždy sprevádzala do hotela skupina policajtov. Na uliciach vládol hluk, vodiči ľudových taxíkov neustále vytrubovali, aby na seba upozornili. Zdá sa, že trúbenie je národným športom Juhoafríčanov...

Na záver sme si užili aj more, tobogany, aquapark, šou delfínov. Keby som sa ešte raz do Afriky vrátila, rada by som šla na safari a potápala sa so žralokmi v otvorenom mori.

Umiestnenia Slovákov na MS

MUŽI - Ján Ruml: 100 m prsia - 12. miesto; Peter Glaus: 100 m v. sp. - 31., 50 m v. sp. - 33., 400 m v. sp. - 25.; Dominik Tokár: 100 m prsia - 13., 100 m v. sp. - 33., 50 m v. sp. - 36.; Michal Beracka: 400 m v. sp. - 22., 50 m v. sp. - 30.; Miroslav Šušnyak: 400 m v. sp. - 23.; Gabriel Izsóf: 400 m v. sp. - 23.

ŽENY - Viera Mikulášiková: 100 m prsia - 3., 50 m v. sp. - 6., 100 m mot. - 7.; Margita Prokeinová: 200 m pol. pret. - 4., 50 m mot. - 5., 50 m v. sp. - 6., 100 m znak - 9.; Karin Petrikovičová: 200 m pol. pret. - 11., 100 m znak - 9.

Medailové poradie krajín

1. V. Británia	24	14	14	52
2. USA	23	13	20	56
3. Ukrajina	20	17	10	47
33. Slovensko	0	0	1	1

Na MS štartovalo 50 krajín, reprezentanti 39 krajín získali medaily. SR sa delí v tabuľke o 33. miesto spolu s ďalšími šiestimi krajinami.

V ankete tenistov získal vozičkár Marek GERGELY premiérové prvenstvo

V rebríčku chce do päťdesiatky

Roky bol v tradičnej tenisovej ankete najlepším slovenským vozičkárom Jozef Felix. Jeho šnúru zrazu pretrhol Marek GERGELY (21), najmladší z kvarteta Slovákov, ktorí hrajú tenis na vozičku na najvyššej úrovni. Hoci Felix stále je podľa rebríčka vyššie, na decembrovom galavečeri slovenského tenisu v NTC preberal ocenenie za rok 2006 z rúk olympijského šampióna Miloslava Mečířa Gergely.

Prečo? - spýtali sme sa rovno Mareka. „Zrejme preto, že som mal dobrý rok a urobil som najvýraznejší skok v rebríčku,“ odpovedá sebavedome. Marek je príjemný spoločník, v dialógu s ním cítiť, že má všestranné záujmy. Tak

Vizitka Mareka Gergelya

Narodený: 14. februára 1986. **Klubová príslušnosť:** Športový klub telesne postihnutých ALTIUS v Bratislave. Študent 1. ročníka Bratislavskej vysokej školy práva.

Najväčšie úspechy 2006: finalista dvojhry a víťaz štvorhry v Biel-Bienne a na Slovakia Open v Bratislave (oba second draw), semifinalista dvojhry v Brne (hlavný pavúk), vo svetovom rebríčku postúpil zo 160. na 70. miesto.

gy s kondičným trénerom Petrom Bódym. „Bolo to pekné gesto od Ľubky. Aj vďaka nej som znovu začal hrať, systematicky trénovať. Tenis je stvorený pre mňa – môžem uplatniť šikovnosť, výbušnosť, pohybovať sa do sýtosti.“

Šport pomáhal Marekovi Gergelovi, napriek hendikepu, k plnohodnotnému životu. „V puberte som sa vyhol drogám, fajčeniu, rodičia sa mohli na mňa spoľahnúť. Všetko, čo sa týka športovania a športu, ma baví. V osemnástich som už štartoval na Svetovom pohári na Novom Zélande, keď sa Slovensku podarilo postúpiť do elitnej skupiny v tímovej súťaži. Chcel by som hrať aj v Pekingu na paralympiá-

Na dekorácii najlepších tenistov Marek Gergely s Milošom Mečířom

šiel aj jeho športový vývoj – vyskúšal všetko možné.

„V štyroch mesiacoch mi zistili zúžené cievy, ktoré zamedzili normálnemu prietoku krvi. Podstúpil som zákrok, pri ktorom asi došlo k chybe a mne ochrnuli dolné končatiny. Pravdupovediac, ja o tom všetkom ani veľa neviem a ani sa s tým už nezaobieram. Moja mama vie o tom dosť...“ rozvravel sa o genéze svojho hendikepu Marek. Rodičia s ním chodili za špecialistami vo všetkých okolitých krajinách, ale zostal na vozíku. Dokáže z neho vstať, s námahou sa udržať, no stal sa jeho celoživotným sprievodcom. „Vyrastal som na vozíku, ale to mi nebránilo v športe. Otec ma učil v pivnici hrať stolný tenis, v trinástich som už skúšal vozičkársky tenis, ktorý sa v tom čase na Slovensku rozvíjal,“ popisuje športové začiatky mladík, ktorý vlni maturoval.

Do školy – základnej i strednej – chodil na Mokrohájsku. Keďže s rodičmi býva na Kramá-

roch a les má blízko, pochodil, alebo ako Marek vraví – pobehal - všetky lesné cesty. „Dôverne poznám Kolibu, Biely kríž, Kačín. S vozíkom prekonávam aj schody. Na rematskej chate som sa učil lyžovať u trénera Petra Matiaška. Najviac ma chytili tenis a lyžovanie,“ dodáva. Napriek tomu asi dva roky, až do svojej sedemnástky, nedržal raketu v ruke a viac sa venoval basketbalu a lyžovaniu. Potom ho na dvorci pritiahol späť tréner Martin Gabko.

„Prišiel čas, keď sa bolo treba rozhodnúť pre niektorý šport. Bol som impulzívny, tréner si vytrpel dosť, no som mu vďačný, že ma správne nasmeroval.“

Na chýbajúci tenisový vozík mu v tom čase prispela zo svojej prvej víťaznej prémie tenistka Ľubomíra Kurhajcová, s ktorou ho odvtedy spája priateľstvo, ba obaja študujú v rovnakej škole. Najčastejšie sa však vidia pod strechou NTC, kam chodí Marek do posilňovne na tréning-

de. Aby som získal miestenku, musím sa prebojovať do prvej svetovej päťdesiatky,“ hovorí poslucháč prvého ročníka denného štúdia na Bratislavskej vysokej školy práva. Momentálne je zo Slovákov v rebríčku tretí - 20. Felix, 64. Chabreček, 73. Gergely.

Život Marekovi uľahčuje jeho Fabia s ručným ovládaním. Ale aj spríjemňuje – lebo je vášnivý vodič. „Rád šoférujem. Pravda, nesmiem zlenivieť, čo sa ľahko dá, keď sa autom dokážem všade presunúť. Takto som však nezávislý a nie som odkázaný na pomoc,“ poznamenáva. V rodičovskom dome má – vďaka otcovi - architektovi, ideálne bezbariérové podmienky. Aj v škole sa vie bez problémov pohybovať. Hovorí, že sa v živote chce uplatniť ako právnik. „To sa dá aj na vozíku. Ale mám vzťah aj k počítačom,“ dodáva. A, samozrejme, k športu. Keď ho obídu zranenia a zdravotné problémy, môže sa v tenise dostať ešte ďalej.

Na začiatku bol výber modelu a farby kože. Ani tu Alenka nezaprela svojho športového ducha. A potom sa rozbehlo zakresľovanie, strihanie a ďalšie nevyhnutné úkony, na konci ktorých vylezie zo stroja hotová topánka.

„Gaborky“ pre Alenku

Závod firmy Gabor spol. s r.o. v Bánovciach nad Bebravou zažil v pondelok 15. januára nevšednú udalosť. Do výrobnéj haly pribudla na pár hodín nová pracovníčka. Zlatá medailistka v stolnom tenise z paralympiády 2000 v Sydney Alena Kánová využila možnosť ušít si vlastné topánky u partnera, ktorý už niekoľko rokov obúva slovenských paralympionikov a chystá sa s nimi aj v budúcom roku do Pekingu.

S ihlami a niťami sa naposledy kamarátila ešte v detskom veku, keď šila šaty pre bábiky. Za obuvníckym strojom oprášila takmer dvadsať-ročné skúsenosti a s veľkou dávkou sústredenia sa vrhla pod dohľadom pani majstrovej Evy Hederovej do náročnej úlohy.

„Pekná a kvalitná topánka, to je vlastne malé umelecké dielo“, vysvetľoval našej paralympioničke obchodný riaditeľ Gabor spol. s r.o. Aleš Pavelka a previedol ju všetkými oddeleniami vo výrobe.

Alenka má v dôsledku opúchania nôh na rozdiel od väčšiny žien v predajniach obuvi iné želanie ako dostatok peňazí. „Často si hovorím: Keby mi tak niektoré sadli...“ Aj preto využila možnosť zahrať sa na obuvníckeho majstra.

A je to: sadnú ako uliate! V priebehu roka síce viac opotrebuje galusky na vozičku ako topánky, ale napriek tomu mala z modelu novej jarnej kolekcie nefalšovanú radosť. „Topánky často posúvam ďalej, ale tieto budem určite dlho nosiť. Veď som bola pri ich zrode! Pre mňa to bola nová skúsenosť a po jej absolvovaní mám už aj iný pohľad na túto prácu. Vyrobiť kvalitnú obuv je naozaj veľmi náročné,“ zdôraznila a poďakovala sa spoločnosti Gabor za pekný darček.

Obuje nás do Pekingu

Spoločnosť Gabor spol. s r.o. bola založená v roku 1996 ako dcérska spoločnosť nemeckého koncernu Gabor Shoes and Fashion GA. Gabor spol. s r. o., so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, zamestnáva v súčasnosti 1500 ľudí, ktorí denne vypro-

dukujú 8300 kusov topánok. Spoločnosť Gabor na Slovensku vyrába iba dámsku obuv zo všetkých kolekcií. Vedľa závodu, na ulici J. Gabora, je i predajňa Gabor, v ktorej si môžete za zvýhodnenú cenu kúpiť topánky takzvanej druhej voľby.

DVA DIALÓGY

S Alešom PAVELKOM,

obchodným riaditeľom Gabor spol. s r.o.

★ Aký je váš najsilnejší zážitok z paralympijského života?

Stretnutia s paralympijskými športovcami. Ich silu, vôľu a túžbu niečo dokázať, si prenášam do svojho každodenného života. Som rád, že aj naša spoločnosť pomáha paralympionikom víťaziť. Teším sa už na tretí Paralympijský športový deň v Piešťanoch, kde si budem môcť, ako športovec, zasúťažiť v skvelom kolektíve paralympijskej rodiny.

★ Aký je váš športový sen?

Vychovávať moju sedemmesačnú dcéru Emu v športovom duchu. Som presvedčený, že šport pomáha súčasnému človeku prežiť plnohodnotnejší život a hlavne zdravší. Všetkým paralympionikom želám v roku 2007 veľa splnených snov.

Paralympionička Alena Kánová s Alešom Pavelkom (vľavo) a Jurajom Vodičkom

S Ing. Jurajom VODIČKOM,

konateľom spoločnosti Gabor spol. s r.o.

★ Prečo ste sa rozhodli pre spoluprácu s paralympijským hnutím na Slovensku?

Spolupráca je súčasťou našej firemnej filozofie. Naše hospodárske úspechy nás zaväzujú k spoločenskej zodpovednosti. V rámci nej realizujeme mnohé ďalšie projekty v oblasti podpory tretieho sektora. Je to super, môcť pomôcť tým, ktorí pomoc potrebujú.

★ Ste spokojný s doterajšou spoluprácou so Slovenským paralympijským výborom?

Nejde o našu spokojnosť. To nemá s marketingom naozaj nič spoločného. Nesledujeme, či nám stúpili predajné čísla po tom, ako sme paralympijskú výpravu vybavili našimi topánkami. Našou odmenou je - úprimné ďakujem.

HRAJTE S NAMI A VYHRAJTE VÝROBKY SPOLOČNOSTI GABOR

Gabor

shoes & fashion

Vystrihnite si kupón s logom Gabor spol. s r. o., nalepte na korešpondenčný lístok. Odpoveď pošlite do 1. marca 2007 na adresu:

Slovenský paralympijský výbor, Benediktího 5, 811 05 Bratislava I

Výhercovia získajú: 1. cena: topánky Gabor do 3000 Sk, 2. cena: kabelka Gabor do 2000 Sk, 3. cena: peňaženka Gabor do 1500 Sk. Ceny si vyzdvihnú v predajni Gabor v Nákupnom centre Aupark v Bratislave.

Hokeju na sánkach sa venujú už aj slovenskí telesne postihnutí športovci. Ktorý z týchto dvoch hráčov je najmladším v našom tíme?

A: Martin Krivoš

B: Martin Joppa

SÚŤAŽ Z NOVEMBROVÉHO ČÍSLA PRÍLOHY PARALYMPIONIK

AQUACITY
POPRAD

Správna odpoveď na otázku, ktorý z trojice športovcov (A: Rastislav Tureček, B: Radomír Dudáš, C: Richard Csejtey) štartoval na Zimných paralympijských hrách v Turíne je: **Radomír DUDÁŠ**

Zo správnych odpovedí sme vyžrebovali výhercu víkendového pobytu v AquaCity Poprad. Stal sa ním **Dušan Škrovina**, Jilemnického 53/30, 036 01 Martin. Gratulujeme! Hoci sme v otázke chybné uviedli meno Radoslav, za čo sa ospravedlňujeme, väčšina odpovedí bola správna - Radomír Dudáš. Do žrebovania sme, pochopiteľne, zaradili aj lístky s Radoslavom.

Jeden svet – jeden sen

Martin DOROŠ, predseda štábu XIII. paralympijských hier Peking 2008

Slovenských zdravotne postihnutých športovcov čaká pod vlajkou Slovenského paralympijského výboru v roku 2008 už ôsme vystúpenie od vzniku samostatnej Slovenskej republiky. XIII. letné paralympijské hry sa budú konať na Ďalekom východe, v Číne, v hlavnom meste Peking, 6. - 17. septembra 2008.

Na paralympijských hrách sa zúčastní približne 4000 športovcov so zdravotným postihnutím a asi 2500 členov sprievodu zo 150 krajín sveta. Budú ubytovaní v bezbariérovej paralympijskej dedine s rozlohou 80 hektárov. Na týchto hrách sa bude súťažiť v najväčšom počte športov v histórii letných paralympijských hier. Medzi 20 športmi je novým veslovanie. Osemnásť športov bude priamo v Pekingu, jachting bude v Oingdao a jazdectvo v Hongkongu. Dianie na paralympijských hrách bude monitorovať 4000 zástupcov médií a pomoc bude poskytovať 1000 technic-

kých pracovníkov. Predpoklad veľkého počtu dobrovoľníkov (až 30 000) bude jedným z faktorov, ktorý pomôže naplniť cieľ Organizačného výboru olympijských a paralympijských hier Peking 2008 (BOCOG) pripraviť unikátne hry v celosvetovom meradle.

Slovenskí reprezentanti budú obhajovať vysoký kredit, ktorý si vybudovali na predchádzajúcich letných hrách v Aténach, keď získali 12 medailí (5 zlatých) skončili v poradí krajín na 30. mieste - historicky najlepším.

Presne dva roky pred otváracím ceremoniálom predstavil Organizačný výbor paralympijských hier Peking 2008

maskota priamo pred Čínskym múrom. Lele (v preklade Šťastie – Happiness), je meno kravičky, ktorá bude pozývať ľudí z celého sveta, aby si prišli vychutnať atmosféru paralympijských hier v Pekingu 2008 a pozreli si inšpirujúce výkony zdravotne postihnutých športovcov.

O paralympijskom Pekingu 2008 telegraficky

- ★ **Termín:** 6. – 17. septembra 2008, otvoria ich 13 dní po XXIX. OH, ktoré sa skončia 24. augusta
- ★ **Športy:** 20 športov, novým je veslovanie
- ★ **Dejiská:** 18 športov bude priamo v Pekingu, jachting v Oingdao a jazdectvo v Hongkongu
- ★ **Medaily:** pripravených bude 471 súb
- ★ **Účasť:** 4000 športovcov, 2500 trénerov a členov realizačných tímov zo 150 krajín
- ★ **Médiá:** ráta sa so 4000 zástupcami
- ★ **Športoviská:** používať sa budú tie isté, na ktorých budú 8. - 24. augusta súťažiť olympionici, ako paralympijská dedina bude fungovať olympijská dedina
- ★ **Slogan:** One World One Dream - Jeden svet - jeden sen

Čo treba vedieť o embléme

Sky, Earth and Human Beings - Nebo, Zem a Ľudské stvorenia. Emblémom paralympijských hier Peking 2008 je štylizovaná postava športovca v pohybe, naznačujú tak obrovské úsilie, ktoré musia športovci so zdravotným postihnutím vyvinúť pri športe, ako aj v bežnom živote. Tento emblém v sebe zahŕňa jednotu a harmóniu, čínske písmo, kaligrafiu a paralympijského ducha. Stelesňuje paralympijské motto: Spirit in Motion - Duch v pohybe a odráža integráciu srdca, tela a ducha v ľuďoch – jadro filozofie a čínskej kultúry. Tri farby v embléme predstavujú slnko (červená), nebo (modrá) a zem (zelená).

Pod'te s nami na Rematu

CHATA REMATA: Stredisko zdravotne postihnutých športovcov

Účelové zariadenie Slovenského zväzu telesne postihnutých športovcov chata Remata poskytuje návštevníkom ubytovanie a plné športové vyžitie v príjemnom prírodnom prostredí. Chata ponúka šesť dvojposteľových – bezbariérových izieb a dva apartmány. V každej izbe sa nachádza sprcha a sociálne zariadenie prispôbené vozíčkarom. Apartmán pozostáva z dvoch miestností a samostatnej sociálnej miestnosti. Je vybavený rozkladacou sedacou súpravou a televízorom. V ponuke je možnosť doobjednania si celodenného stravovania v Ski

Centre Remata vzdialeného 20 m od ubytovania. Základná stravná jednotka je 250 Sk/ deň. V okruhu 300 m od chaty sa nachádzajú ďalšie stravovacie zariadenia so slovenskými špecialitami. V spoločenskej miestnosti sa nachádza posilňovací stroj, vhodný aj pre vozíčkarov, televízor, stolnotenisový stôl, spoločenské hry a malá knižnica. Posedenie pri praskajúcom krbe vám navodí nezabudnuteľný príjemný pocit voľnosti a oddychu. Každý, kto prežije čo len jeden deň u nás, bude odchádzať s krásnymi spomienkami na toto miesto. www.sztps.sk

V OKOLÍ

- Letná a zimná turistika
- Lyžiarske vleky
- Umelé zasnežovanie, denné a večerné lyžovanie
- Bežecké lyžiarske trate
- Tenisový kurt - umelá tráva
- Volejbalové ihrisko
- Bedmintonové ihrisko
- Jazda na koni
- Horská cyklistika
- Rybolov
- Bohaté poľovné revíry

ATRAKCIE

- Bojnický zámok
- Zoologická záhrada
- Termálne kúpaliská
- Kúpele Bojnice
- Sokoliari a historický šerm

SKI TMG REMATA: Stredisko telesne postihnutých športovcov

V sviežej prírode vás ubytujeme v novom penzióne TMG pri lyžiarskom kopci s umelým zasnežovaním a osvetlením. Ubytovanie je v šiestich izbách dvoj- a trojlôžkových s možnosťou prístelky alebo v dvoch apartmánoch. Stravovanie je zabezpečené pri horiacom krbe v renovovanej romantickej horskej chate MLADOSŤ. Ponúkame i polpenziu za 200 Sk,

alebo celodennú stravu za 350 Sk. V krásnom prostredí môžete prežiť svadbu, rôzne oslavy, rekreácie, školenia, porady, semináre, lyžiarske kurzy. Ubytovatelia hostia v našom zariadení majú i zľavu na umelo zasnežených zjazdovkách, ktoré sú pravidelne upravované dvakrát denne, s možnosťou aj večerného lyžovania. Taktiež ponúkame: športové podu-

jatia pre organizácie, firmy a školy, zjazdové lyžovanie, bežecké lyžovanie, cezpoľný beh - branné dni, cyklokros, tenisové turnaje na novom ihrisku s umelou trávou, bedmintonové a nohejbalové turnaje, plážový volejbal, rybolov bez rybárskeho lístka na okrasných rybníkoch s možnosťou grilovania. www.skitmg.sk

Slovenský paralympijský výbor pozýva dňa 10. 3. 2007 na

I. PARALYMPIJSKÝ ZIMNÝ DEŇ

na Remate. (viac na www.paralympic.sk)

Slovenský paralympijský výbor

Pri tejto príležitosti máte možnosť zapojiť sa do súťaže „Family Cup“ - športové podujatie amatérov v rodinných tímoch (viac na www.skitmg.sk)

MUDr. Alexander ČERNÁK nachádza pri paralympionikoch novú vnútornú silu

ÚCTA A OBDIV

Niektoré bolesti zmierni čas. Niektoré depresie preklenú lieky. A niektoré sklamanie prekryjú nové úspechy. Ale ako urobiť na ceste k nim prvý krok? Kde vziať silu, odvahy, vytrvalosť? Ako si naprogramovať dostatok húževnatosti, srdnatosti a nepoddajnosti? Keby na to existoval univerzálny liek – balíček malých tabletiiek – určite by bol

nedostatkovým tovarom. Predseda predstavenstva Zentivy a. s. MUDr. Alexander ČERNÁK však z lekárskej praxe, aj z pozície svojho postavenia, veľmi dobre vie, že podobný „liek“ si musí hľadať každý sám. Často nám však môže pomôcť taká životná inšpirácia, s akou sa stretávame v paralympijskej rodine...

★ **Pohybujete sa vo svete liekov. Čo je vašim účinným liekom na ubolenú dušu, ak vôbec je niekedy ubolená?**

Najlepším liekom pre mňa je kultúra a šport. Spolu s manželkou máme radi vážnu hudbu, takisto divadlo a z pracovnej stránky Zentiva spolupracuje s Divadlom Andreja Bagara v Nitre. Takisto sme partnerom Bratislavských hudobných slávností, takže chodievame aj do Slovenskej filharmónie na koncerty. Aj na novoročnom sme boli. A čo sa týka športu, keď mi to povinnosti dovoľia, chodievam si raz do týždňa zahrať futbal. Z ďalších športov som mal rád basketbal, plávanie, a pokiaľ mi to čas dovolil, príležitostne aj iné – napríklad squash.

★ **Ako ste sa dostali do kontaktu so zdravotne hendikepovanými športovcami?**

Spolupráca so Slovenským paralympijským výborom je už dlhoročná a tradičná. SPV bol dlhé roky partnerom Slovakofarmy a po vzniku Zentivy sme pokračovali v tomto partnerstve. Ja osobne som sa s nimi začal stretávať po vzniku Zentivy. Vtedy sme sa dostali do užšieho a bližšieho kontaktu.

★ **Pre mnohých ľudí, vrátane športovcov, je vážnym problémom schopnosť vyrovnáť sa so svojim zdravotným hendikepom. Nepoznáte náhodou dobrý univerzálny liek na depresie?**

Stretli sme sa aj s hendikepovanými športov-

cami, ktorí si niekedy viac uvedomujú svoj problém a pociťujú ťažkosti. Čo sa týka univerzálneho lieku na depresiu – ten nepoznám. Samozrejme, existuje podporná medikamentózna terapia depresii, ale myslím, že práve šport a vyžitie sa v takýchto aktivitách, veľmi pomáha prekonávať rôzne hendikepy a problémy s tým spojené, ťažšie životné situácie a pocity frustrácie, ktoré môžu mať títo športovci.

★ **Čím sú pre vás stretnutia s hendikepovanými športovcami, alebo aspoň prvé kontakty s nimi, inšpirujúce?**

Nielen prvé kontakty. Všetky stretnutia sú veľmi inšpiratívne. Títo ľudia ukazujú všetkým ostatným, ako prekonať samých seba, ako zložiť určité nepriaznivé životné okolnosti, pri vrodenej alebo získanej forme hendikepu. Ja som sa už ako detský lekár stretával s deťmi, ktoré boli hendikepované a mali isté problémy. Kontinuálne prichádzam do styku s ľuďmi, ktorí majú určité zdravotné postihnutie. Teraz je to viac so športovcami, keďže už dvanásť rokov nevykonávam klinickú prax.

★ **O lekároch sa hovorí, že sú - odpustite ten výraz - predsa len trochu „otrlejší“, pretože sa stretávajú s podobnými problémami častejšie...**

Možno sa hovorí, že lekári, ktorí viac prichádzajú do kontaktu s ľudským nešťastím, s chorobami a podobne, sa ľahšie otrasú. Ale

myslím si, že u pediatrov je to trochu iné, pretože predsa len k deťom majú aj lekári trochu iný vzťah. Viac empatický. Verte, že veľakrát to vôbec nie je jednoduché. Samozrejme, že si ľudí, ktorí bojujú s vlastným osudom, veľmi vysoko vážim. Mnohých z nich poznám aj osobne z paralympijských hier, ale aj z ďalších podujatí. Napokon, stretávame sa s nimi nielen počas podujatí, ktoré oni organizujú, ale aj oni nám pomáhajú pri organizácii športového dňa zamestnancov našej spoločnosti. Rovnako pri športových akciách pre naše deti. Ukazujú im napríklad rôzne súťaže – ako sa strieľa z biatlovej pušky pre nevidiacich, lukostreľbu, boccii, tenis na vozíčku a podobne. Každoročne nám pomáhajú pripraviť pútavý program a naši zamestnanci ich vidia priamo v akcii. Pri osobných stretnutiach sa presviedčame, že sú to špičkoví športovci a častokrát aj charakterovo vzácní ľudia.

★ **Nemôžeme však obísť aj vnútorný ľudský rozmer. Stalo sa vám niekedy, že predsa len ste pocítili vo vnútri v duši súcit, a že ste mali problém ho skryť?**

Ja viem, že to, čo hendikepovaní športovci najmenej potrebujú, je súcit. Sú hrdí a chcú, aby ich ostatní ľudia vnímali ako rovnocenných partnerov. Samozrejme, že sa niekedy nad ich osudmi zamyslíte. Keď si predstavíte, ako k ich postihnutiu prišlo pri nehode, pri autohavárii, že zo zdravého človeka sa stane z momentu na moment, zo dňa na deň, zdravotne hendikepovaný človek, tak s tými ľuďmi spocítate. Ale snažíme sa nedávať to očividne najavo. Aj keď pri prvých stretnutiach, najmä manželka je emotívnejšia, jej neraz aj slzy vyhrkli do očí. Dnes už to dokáže aj ona lepšie spracovať a ja sa snažím paralympionikov brať takých, akí sú. Mnohí z nich sú mimoriadne silní a pevné osobnosti.

★ **Spomeniete si na situáciu, ktorá bola pre vás pri podobných stretnutiach osobne mimoriadne emotívna?**

Veľmi emotívne bolo pre mňa sledovať športovcov na paralympiáde. V Turíne som bol prvý raz na takom veľkom podujatí a silným zážitkom bolo pre mňa sledovanie hokeja na sánkach, ktorý naši paralympionici začínajú rozvíjať aj na Slovensku. Veľmi emotívne bolo aj stretnutie s malým Martinom Joppom a s jeho otcom v Piešťanoch, kde bola vernisáž diel ďalšieho postihnutého dieťaťa, ktoré trpí dystrofiou. Ale emotívnych chvíľ, ktoré vnútorne prežívate, je oveľa viac.

Alexander ČERNÁK a Mária Machová s dekrétom člena Čestného predsedníctva Slovenského paralympijského výboru

Zimné paralympijské hry Turín 2006: členovia slovenskej paralympijskej rodiny, celkom vpravo MUDr. Alexander Černák s manželkou

★ Skúsme náš rozhovor odľahčiť osobnejšou otázkou. Mieru „nadsázky“ nechávame na vás... V akej disciplíne by ste si netrúfili súťažiť s hendikepovanými športovcami?

Vzhľadom na to, že sú to naozaj špičkoví športovci, tak by bolo málo disciplín, v ktorých by som si trúfol na rovnocennejší súboj s nimi. Keď mám pravdu povedať, možno by som skúsil napríklad niečo v plávaní, ale asi by som nevyhrál.

★ V ktorých športoch našich paralympionikov najviac obdivujete?

Športov je strašne veľa. Každý z nich je náročný. Ale čo na mňa najviac zapôsobilo - to bol zjazd nevidiacich. Keď si uvedomíte, že nič nevidíte a rúťte sa dolu svahom po náročnej olympijskej zjazdovke rýchlosťou 80 – 90 km/h, na to treba obrovskú vôľu a odvahu. Nevieť si predstaviť, že by som sa na niečo také odvážil aj s otvorenými očami, nieto ešte naslepo. Ale obdivujem aj pretekárov na handbikoch, vozičkárov - tenistov, stolných tenistov, zrakovo postihnutých bežcov na lyžiach... Každý z tých športov si vyžaduje značné úsilie, sebazaprenie, obrovskú vôľu a títo športovci si zaslúžia obdiv za to, že to dokážu.

★ Prezradíte aj konkrétnu osobnú skúsenosť, ktorá vám takpovediac vyrazila dych?

Samozrejme, poznám viacerých športovcov bližšie. Najživší kontakt mám s Jánom Riapošom. Má obdivuhodnú vôľu. Po úraze bol viac mesiacov paraplegický, nedokázal ani rukami pohnúť a dnes je paralympijským víťazom a majstrom Európy v stolnom tenise. Jeho príbeh je silným posolstvom, veď bol trištvrte roka po autonehode celkom imobilný. Silný dojem na mňa urobilo aj stretnutie s biatlonistom Mariánom Balážom. Je to vtipný, optimistický a veselý človek. Vôbec na ňom nevidno jeho hendikep. Spomínam si na situáciu, keď sme sa s ním prvý raz stretli v Piešťanoch. Ako sa odra-

zu pýta – pozeráte sa na mňa, čo mi vlastne je, že? Ja som slepý, ja nevidím. Sám nás bez traumy upozornil na svoj problém a veľakrát nás presvedčil, že sa napriek nemu dokáže tešiť zo života. Na druhej strane ma šokovalo, keď Vladimírovi Gajdičiarovi ukradli pred zimnou paralympiádou v Turíne lyže. To je hyenizmus, keď niekto niečo také urobí. Ale silno na mňa zapôsobili aj ďalšie stretnutia a ľudské osudy. Napríklad stolnej tenistky Alenky Kánovej, alebo lyžiarky Ivety Chlebákovej, ktorá prišla o ruku.

★ Môžete uviesť aj finančné objemy, ktorými Zentiva podporuje paralympijský šport na Slovensku?

Nerozlišujeme medzi rokmi, v ktorých je alebo nie je paralympiáda. Tento rok síce nie sú paralympijské hry, ale sú kvalifikácie na ne. Športovci sa musia zúčastňovať na pretekoch a podujatiach, na základe ktorých sa môžu kvalifikovať. Každoročne prispievame sumou niekoľkých miliónov korún. Či už priamo cez zmluvy o partnerstve a o reklame, alebo časť prostriedkov poskytujeme formou dvoch percent z daní právnických osôb. Sme radi, že tento inštitút ostal zachovaný a môžeme poukázať paralympionikom ďalšie prostriedky aj tento rok.

★ Sú účelovo viazané?

Nezasahujeme do využitia týchto prostriedkov. Je to v plnej kompetencii vedenia SPV. Poskytujeme prostriedky na to, aby ich naši hendikepovaní športovci využili na podujatia a na zabezpečenie prípravy podľa svojho uváženia. Dôverujeme predsedovi SPV a tímu, ktorý s ním spolupracuje, že sa poskytnuté príspevky využijú tak, ako je to najlepšie pre nich.

★ Uvažovali ste o nejakom zmysluplnom projekte, ktorý zatiaľ nie je na svete, a kde by ste chceli pomôcť?

Máme množstvo aktivít, ktoré sa snažíme podporovať. Vieme, že prostriedky často nie sú

adekvátne a mnoho aktivít sa nedá robiť len zo štátnych dotácií. Podporujeme okrem iných Slovenskú humanitnú radu, rôzne charitatívne organizácie, Linku detskej istoty a máme veľa žiadostí, ale žiaľ, naše možnosti nie sú neobmedzené. Snažíme sa uprednostniť tie aktivity, ktoré majú zmysel a prinášajú pomoc.

★ A napokon možno najťažšia otázka: Vyrábate lieky, ale paradoxne by ste mali dopriať ľuďom aby ich potrebovali čo najmenej. Nie je v tom istá rozpoltenosť?

No dá sa povedať, že sme v určitom schizofrenickom postavení. Či už lekári, farmaceuti alebo výrobcovia liekov. Pretože z humánneho hľadiska ľuďom želáme, aby mali čo najmenej zdravotných ťažkostí a nepotrebovali liekov ani lieky. Žiaľ, nie je to tak. Sú objektívne okolnosti, ktoré vyžadujú či už lekársku starostlivosť alebo použitie liekov. Sme radi, keď firma prosperuje, ale na druhej strane vyrábame prípravky, ktoré slúžia na prevenciu. Je našou snahou predchádzať tomu, aby ľudia museli užívať naše lieky. Je to zložitý komplex. Netešíme sa z toho, keď nastane napríklad chrípková epidémia alebo niečo podobné, aj keď je vtedy vyššia spotreba liekov. Je to však riešenie nevyhnutnosti.

★ A keď sa vrátíme na začiatok, aký je najlepší liek na všedné starosti...?

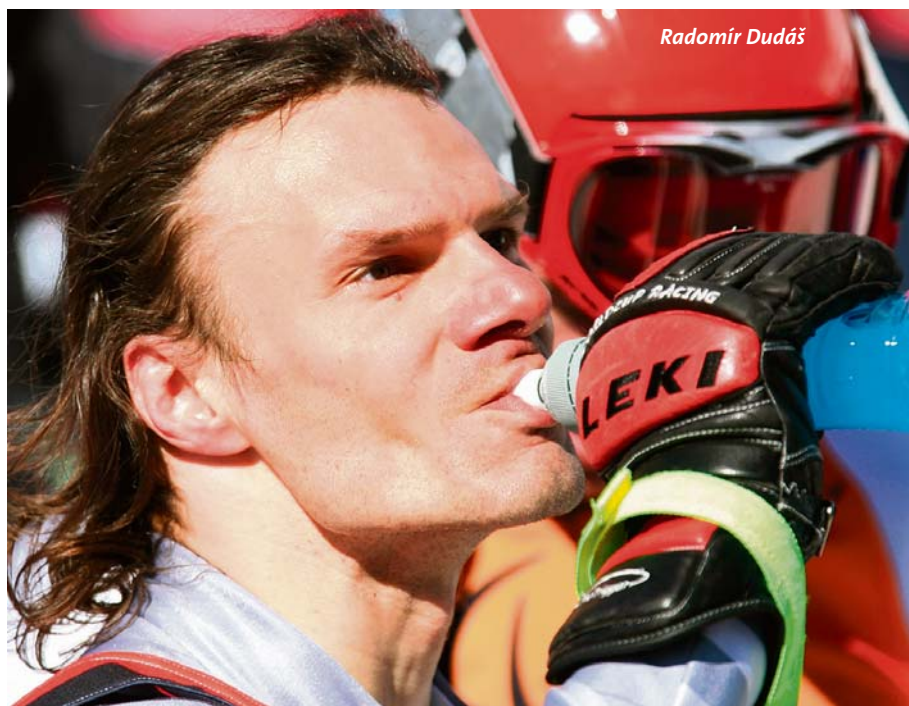
Neviem, či je to liek. Ale určite pomáha poznanie, že sú okolo nás ľudia, ktorí sa dokážu vyrovnáť s oveľa ťažšími problémami. Ten hlavný pocit, ktorý mám pri stretnutiach s paralympionikmi, je úcta a obdiv. Majú určite viac dôvodov na frustráciu, než iní ľudia, ktorí nemajú žiadny zdravotný hendikep a predsa sa večne sťažujú a nadávajú. Paralympionici sa však prekonávajú a skvelým spôsobom reprezentujú Slovensko. Aj keď im osud nie je vždy priaznivo naklonený, stretnutia s nimi sú veľmi inšpiratívne. Čerpám z nich vnútornú silu.

Čo sa zmenilo v živote úspešných lyžiarov necelý rok po zimnej paralympiáde?

Najviac im chýba sneh

Kolky, cyklistika, futbal, rodina, škola. To všetko vyplnilo úspešným paralympionikom mesiace po IX. zimnej paralympiáde v Turíne. Na vrcholnom podujatí v športe zdravotne postihnutých v roku 2006 slovenskí reprezentanti získali dve

medaily (historickú bilanciu zvýšili na 62 cenných kovov) a obsadili šesť štvrtých miest. Necelý rok po skončení turínskych hier sme zisťovali, čo sa v ich živote za ten čas zmenilo a aké koníčky ich zamestnávali.

Radomír Dudáš

Strieborný zo super-G, zrakovo postihnutý zjazdový lyžiar Radomír Dudáš, bol rovnako ako v Salt Lake City 2002 i v Turíne najúspešnejším členom našej výpravy. „Najviac ma hnevá nedostatok snehu. Pokiaľ nerátam tri vlaňajšie sústredenia na ľadovci v Rakúsku, tak som v tejto sezóne ani riadne nestál na lyžiach. Preteky v Taliansku nám preložili na február,“ hovorí. Čerstvý úspech však dosiahol pri svojej druhej športovej láske – v kolko. Tímu HSC NSČ Košice pomohol k prvenstvu na medzinárodnom turnaji zrakovo postihnutých, medzi jednotlivcami skončil druhý. „O jeden kolok ma zdolal Rumun. Pre mňa to však bol životný úspech, ten mi trochu revanšoval sezónu bez snehu. Na druhej strane práve pre lyžovanie som v minulých troch rokoch nestíhal kolky,“ dodal o svojom šťastí v nešťastí. Po paralympiáde koketoval aj s myšlienkou, že si dá pauzu. Dnes sa už znova smelo pozerá do Vancouvru 2010. „Každá paralympijská sezóna je veľmi náročná, tá minulé mi zobrala veľa síl, preto som to tak povedal.“ Priznal, že v tom čase viac myslel na zamestnanie. V nešťátnom zdravotníckom zariadení Cumulus v Košiciach, kde pracuje ako masér na fyziatricko-rehabilitačnom oddelení, si pre štart v Turíne zobral trojmesačné neplatené voľno. Keď sa vrátil do práce, víťali ho s kyticou, odmenou i povzbudivými slovami, aby v kariére pokračoval.

★ ★ ★

Iveta Chlebáková sa v Turíne nesplnil sen o medaile z každej disciplíny. Telesne postihnutá zjazdárka získala bronz iba v zjazde. „Stále ma to mrzí,“ prízvukuje i dnes. S trénermi to rozobrala zo všetkých strán, ako možné príčiny sa najčastejšie skloňovali psychika, zdravotné dôvody či pretrénovanosť. „Na začiatku tejto sezóny sme boli na troch sústrediach, to posledné sa pre mňa skončilo predčasne, pretože som si zranila rameno. Mesiac som stratila, teraz začínam v podstate odznova. Čaká ma sústredenie v Hintertuxe, odkiaľ sa presunieme priamo na preteky Európskeho pohára do Talianska.“ Aj nezamestnanú Banskobystričanku a matku dvoch dcér hnevajú zlé snehové podmienky. Nemohla si tak ani zalyžovať na obľúbených a blízkych Šachtických.

★ ★ ★

Telesne postihnutý bežec na lyžiach Vladimír Gajdičiar sa v lete predstavil na MS v cyklistike vo švajčiarskom Aigle, na ktorých obsadil v časovke na handbiku 16. miesto. „Na dvanástu priečku mi chýbala minúta, to ma hnevalo. V tomto roku bude posledná šanca kvalifikovať sa do Pekingu na svetovom šam-

Iveta Chlebáková

pionáte v Bordeaux, kde by mala byť kopcovitejšia trať, čo mi vyhovuje. Na Slovensku by som rád absolvoval Slovenský pohár v cyklistike medzi zdravými,“ hovorí o svojich plánoch. V lete na bicykli naháňa kondíciu i relaxuje, trúfa si však zvládnuť aj dva športové vrcholy v roku. Ako sme už naznačili, jeho snom je po dvoch zimných štartovať aj na letnej paralympiáde. Zo Slovákov sa podobný husársky kúsok podaril už Miroslavovi Jambovi a Norbertovi Holíkovi.

Vladimír Gajdičiar

★ ★ ★

Slabozraký bežec na lyžiach **Marián Baláž** odštartoval rok 2007 skvele – v sobotu 20. januára vyhral preteky Svetového pohára v Oberstdorfe v šprinte na 1 km, keď zdolal viacerých paralympijských medailistov. Po biatlonovom striebre z paralympiády v Salt Lake City 2002 tak vo svojej kariére zaznamenal ďalší úspech, ktorý mu boľáčky po štvrtej priečke z Turína poľúfali iba šťastí. Marián rovnako ako jeho reprezentačný kolega Vlado Gajdičiar miluje cyklistiku, aj keď sa jej aktívne venuje skôr tréningovo. Sleduje však výsledky profesionálnych cyklistov. „V Liptovskom Hrádku je mojím susedom Matej Jurčo, ktorému fandím. Som aj fanúšikom Tour de France, ktorej atmosféru som už dvakrát zažil osobne a podobný zážitok ma láka znova,“ poznal Marián Baláž.

★ ★ ★

Na turínskej paralympiáde boli milým prekvapením aj výsledky nováčika **Martina Franceho**. V obrovskom slalome mu k bronzu chýbali 0,03 s. Hurbanovčan prerušil pre štart na nej prvý ročník na Ekonomickej univerzite

Martin France

v Bratislave. Resty dohnal a v súčasnosti študuje už v druhom ročníku. „Lákajú ma šprinty, ale to je ďaleká budúcnosť. V lete som si aj v rámci prípravy na lyže zahrál futbal, aj teraz v zime si ho rád zahrám v hale,“ hovorí. Po návrate dlho premýšľal nad štvrtou priečkou. Čím dlhšie, tým ho mrzela viac. Hovorí, že

keby skončil piaty, tak by ho to až tak veľmi nehnevalo. Pozerá sa však dopredu a má smelé plány. „Dal som si záväzok pre Vancouver, že v každej disciplíne pôjdem na medailu,“ zdôrazňuje. Dokonca skloňuje i zlato. Na to zatiaľ v histórii zimných paralympiád nedosiahol žiadny Slovak.

Marián Baláž

Čo nás čaká najbližšie

Zimný paralympijský deň

Prvý zimný paralympijský deň sa uskutoční 10. marca na Remate. Pri tejto príležitosti máte možnosť zapojiť sa do súťaže „Family Cup“, ktorého podstatou je športovanie amatérov v rodinných tímoch.

www.skitmg.sk

Krst pamätnice Turín 2006

Paralympijskú pamätnicu Turín 2006 budeme krstiť v závere marca. Opäť si na takmer 100 stranách zaspomínáme na nezabudnuteľné okamihy zo svahov v Sestriere, ktoré priniesli nášmu paralympijskému tímu dve medailové radosti. V pamätnici nebude chýbať ani historický prehľad doterajšieho účinkovania slovenských reprezentantov na paralympiádach.

Projekt SPV a Združenia Korytnačky

Slovenský paralympijský výbor, Združenie Korytnačky a časopis Fífik pracujú na spoločnom projekte pre deti. Aj v tomto roku vyhlasujú detskú výtvarnú súťaž, ktorej motto znie: „Človek, ktorý pre nás veľa znamená“. Detské kolektívy si vyberajú človeka, ktorý im je najbližší a výtvarne ho stvárnia. Propozície súťaže nájdete na www.paralympic.sk, www.fifik.sk

a v časopise Fífik. SPV spolupracoval so Združením Korytnačky napríklad pri výbere maskota Slovenského paralympijského družstva Turín 2006, ktorým sa stal vtáčik FUBI.

Atletický klub zdravotne postihnutých občanov na Slovensku

Atletický klub zdravotne postihnutých občanov Proficio je nováčikom medzi klubmi tohto zamerania, nakoľko vznikol v marci 2005. Ide o združenie, ktoré sa zaoberá športom zdravotne postihnutých občanov, konkrétne atletikou na výkonnostnej, vrcholovej a reprezentačnej úrovni. Hlavnou náplňou klubu je organizovanie športových a spoločenských podujatí, skvalitňovanie podmienok pre prípravu športovcov, ako i pre samotnú reprezentáciu Slovenskej republiky. Naši športovci, ktorí sa zúčastňujú na rôznych medzinárodných podujatiach, svojimi výkonmi trvale potvrdzujú úspešnosť a kvalitu nášho klubu. Okrem vyššie spomenutých priorít považuje-

me za mimoriadne dôležitý fakt, že sme ich za krátky čas dokázali aktívne zapojiť do spoločenského života, čím sa už v súčasnosti stávajú motivačným faktorom pre mnohých ďalších postihnutých občanov.

Predsedom a trénerom tohto klubu je bronzový medailista vo vrhu guľou z Paralympijských hier 2004 v Aténach Július Hutka, ktorý sa svojimi výkonmi zaradil medzi úspešných športovcov Slovenska a svetovú špičku vo svojej disciplíne. Osud mu síce pred jedenástimi rokmi nedovolil plnohodnotne sa začleniť do spoločenského života a preto odpoveď na otázku, čo ďalej, začal hľadať v športe. A napokon s ľuďmi, ktorí majú chuť, bojovnosť a pevnú

vôľu dal dokopy výborný tím v tomto atletickom klube zdravotne postihnutých občanov.

Proficio plní ciele, ktoré si jeho členovia stanovili. Spolu s kvalitnou reprezentáciou, ktorá je prioritou, sa aktívne venujú aj vytváraniu priestoru pre ostatných občanov so zdravotným postihnutím, ktorí prejavujú záujem o šport. Práve táto činnosť je druhou základnou prioritou klubu, nakoľko im chce umožniť športový rast a dostať ich mená do povedomia širokej verejnosti.

Samotný názov Proficio znamená mať úspech. Do budúcnosti si preto spoločne želáme veľa športových úspechov a trpezlivosti v práci, na ktorú sme sa spoločnými silami vydali.

Atletický klub zdravotne postihnutých občanov Proficio ďakuje za podporu činnosti klubu týmto partnerom:

INZERCIA

Novoročná ponuka

už od 299 000 Sk

už od 289 000 Sk

Ignis 1,3 GLX+ AC za 359 900 Sk

motor 1,3 l s výkonom 93 koní, 5-dverová karoséria, klimatizácia, ABS + EBD, 2 x airbag, autorádio s CD, elektrické ovládanie spätných zrkadiel a okien vpredu, strešné lišty, centrálné uzamykanie s diaľkovým ovládaním, posilňovač riadenia, najvyššia svetlá výška v kategórii

Swift 1,3 GLX za 329 000 Sk

motor 1,3 l s výkonom 93 koní, 5-dverová karoséria, ABS + EBD, BAS, 2 x airbag, autorádio s CD, elektrické ovládanie spätných zrkadiel a okien vpredu, centrálné uzamykanie s diaľkovým ovládaním, posilňovač riadenia

Banská Bystrica, PRO AUTO, Tel.: 048/412 5076 • Bratislava, MIKONA, Tel.: 02/6241 0734 • Bratislava, AUTO - IDEAL SERVIS, Tel.: 02/4446 2314 • Dunajská Streda, SOMA F, Tel.: 031/551 5021 • Komárno, GÉRINGER AUTO, Tel.: 035/770 2785 • Košice, AUTO-MOKRÁŇ, Tel.: 055/674 8878 • Lučenec, DSB AUTOŠPECIÁL, Tel.: 047/433 1102 • Malacky, AUTO TEAM 4X4, Tel.: 034/773 1493 • Nitra, BMC, Tel.: 037/692 6824 • Nové Zámky, AUTOMOBIL, Tel.: 0905 325 260 • Piešťany, ELA CAR, Tel.: 033/774 4133 • Poprad, ROADDEX, Tel.: 052/776 7182 • Prešov, ACK AUTO, Tel.: 051/748 0951 • Prievdz, MARIÁN GRIČ-MOTOPRES, Tel.: 046/543 0792 • Trenčín, AUTOTREND, Tel.: 032/640 1257 • Zvolen, ZV AUTO, Tel.: 045/532 2334 • Žilina, A-AUTO, Tel.: 041/700 3183

Emisie CO₂ 143-166 g/km, kombinovaná spotreba paliva 6,1-6,9 l na 100 km.

Ku každému modelu od SUZUKI získate 3-ročnú záruku a asistenčné služby zdarma.

Akcia platí do vypredania zásob.

ilustračné foto

SUZUKI
Way of Life!

ĎAKUJEME ZA PODPORU V ROKU 2006

Slovenský paralympijský
výbor

GENERÁLNY PARTNER:

SLOVENSKÝ
PLYNÁRENSKÝ
PRIEMysel

SPP

WWW.SP.V.SK

OFICIÁLNI PARTNERI:

ECO INVEST

ZENTIVA

MEDIÁLNI PARTNERI:

TA 3

Gryf

markíza
spoločenský týždenník

Zoznam.sk

DENNÍK
SME

ŠPORT

OSOBNOSTI.SK
NAŠOZNAHNEJŠIE
OSOBNOSTI
SLOVENSKA

DODÁVATELIA:

Gabor

PROWEB CONSULTING

AVON

RONA

Klimatex
SYSTEM

relex

Hotel Magnólia
Piešťany

Daylong

Danube

KONICA MINOLTA

willmark
large format printing

AQUACITY
POPRAD

HLAVNÝ MEDIÁLNY
PARTNER:

FORZA
PRODUCTION HOUSE

TELEKOMUNIKAČNÝ
PARTNER:

